

Мунофиқларга энг оғир намоз

12:30 / 17.10.2021 3381

مَلَسَ وَهَيَّجَ لِهَلِّهِ لَصَلِّهِ لَلْأُسْرَى نَأْتِيهِ عُنْهُ لَلْأَسْرَى عَزِيْرُهُ يَبْأَنْعِي لَصُيِّحَةَ رُؤْمَانِ تَمَمَهُ دَقْلٌ لِقَافِ تَأْوَلِّصِ لِمَنْعَبِ يَفْأَسَانِ دَقْفِ أَوْقَحِيْفِ مَهَبِ رُؤْمَانِ، أَعْنَعَنْ نُوْفَلِّحْتِي لِحَاجِرِ لِيْلِفَلْأَخْأُ مَثْأَسَانِ لِبِأَنْ يَمَسْ أَمَطَعِ دِحِيْ هُنَّ أَمْ دَحْأَمْ لَعَوْلُوْ، مُمَهْتَوِيْبِ بَطْحِ لِمَزْحَبِ مَهَيَّجَ أَسْمَحْلِ أَوْرِ، أَعَشْ لِيْنَعِي أَدِيْ شَلْ

أَلَصَوِ أَعَشْ لِيْ أَلَصِ نِيْقِفَانُ مَلِ أَلَصِ لَقُتْأُنِ؛ أَوْرِيْفِ رُؤْمَانِ تَمَمَهُ دَقْلُوْ، أَوْبَحْ وُلُوْ أَمْ هَوْتْ أَلِ مَهِيْفِ أَمْ نَوْمَلَعِيْ وُلُوْ، رَجْفِ لِيْ عَمِ قَلْطَانِ مَثْأَسَانِ لِبِأَنْ يَلِصُيْفِ أَلْحَرِ رُؤْمَانِ مَثْأَسَانِ لِقَافِ أَلِصَلِّابِ مَهَيَّجَ قَوْحُفِ أَلِصَلِّابِ نَوْدَهَشِيْ أَلِ مَوْقِ لِيْلِبَطْحِ نَمُزْحَبِ مَهَمِ لِحَاجِرِ رَانِ لِبِأَنْ مُمَهْتَوِيْبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўштли суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди